

plyne aspoň spoluvina žalovaného, neboť — ať jsou původní příčiny rozporu mezi stranami jakékoli — nemůže tím býti chování žalovaného vůči žalobci exkulповáno. Již tato spoluvina žalovaného na skutečnostech, jež jsou důležitým důvodem pro zrušení společnosti, stačí, aby žalobce mohl žádati zrušení společnosti ve smyslu čl. 125 obch. zák.

Čís. 16042.

Postupník, jemuž vymáhající věřitel postoupil vymáhanou pohledávku, má nárok na její přikázání z výtěžku vnučené správy stejně a v témže pořadí, jako by ji bylo přikázati postupiteli.

Stačí že postupník oznámil postup exekučnímu soudu a předložil postupní listinu.

Ustanovení § 9 ex. ř. nemá tu význam, ano neplatí pro hmotně-právní účinky postupu pohledávky

(Rozh. ze dne 21. dubna 1937, R II 163/37.)

Exekuční soud, rozvrhuje výtěžky složené vnučeným pachtýřem Ladislavem H., nepřikázal z rozdělované podstaty vymáhajícímu věřiteli Josefu Z. zbytek výtěžků na vymáhané pohledávky, přikázav jej dalším vymáhajícím věřitelům. **D ů v o d y:** Co se týká vedoucího věřitele Josefa Z., vysvítá z předložené postupní listiny ze dne 15. ledna 1935 resp. ze dne 31. července 1935, že postoupil celou vymáhanou pohledávku až na část, která byla zabavena berním úřadem v B., Anežce P. do úplného a neomezeného vlastnictví. Tímto postupem pozbyl postupitel jakéhokoli nároku proti povinným. Postupnice Anežka P. by ovšem mohla uplatňovati nárok, avšak jen za předpokladů § 9 ex. ř., které však nejsou splněny. Především nemá řečená postupní listina formu vyžadovanou v § 9 ex. ř., neboť není veřejně ověřenou listinou již proto, že jest ověřen pouze podpis jednoho smluvce, a to postupitele, kdežto podpis postupníkův, který se stal o 6 měsíců později, není vůbec ověřen. To ovšem na platnosti postupu nic nemění, pouze vykonatelnost je pro postupníka podle § 9 ex. ř. závislá na listinné formě. Pokud se postupník spokojí s vymáháním pohledávky bez exekuce, nepotřebuje takové listiny. A v daném případě postupnice skutečně neprojevila nijak, že chce vstoupiti v exekuci, o niž jde, nýbrž jen žádala, aby byl postup ve spisech poznamenán, jinak však pohledávku nepřihlásila, exekuční návrhy nepodala a k rozvrhovým rokům se nedostavila, což je úplně v souladu s nedostatkem listiny shora uvedeným (viz rozh. č. 12109, 9128 Sb. n. s.). Bylo proto vyhověti odporu ostatních věřitelů proti pohledávkám Josefa Z. a Anežky P. **R e k u r s n í s o u d** k rekursu postupnice Anežky P. přikázal zbytek výtěžků na vymáhané pohledávky Josefa Z. s dodatkem, že se zřetelem na postup pohledávky bude vyplacen jmenované postupnici.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Pokud stěžovatelka sama nadhazuje přípustnost dovolacího rekursu a odůvodňuje ji tím, že by se na ni dostalo z výtěžků následujícího období (od 16. října 1936 do 15. října 1937), na které už složil vnucený pachtýř Ladislav H. splátku 12.000 Kč, kdyby bylo vyhověno jejímu odporu, není tato skutečnost vůbec rozhodující, neboť rekurs proti rozvrhu výtěžků přísluší všem účastníkům, a nelze v tomto řízení užiti omezení podání v dražbě nemovitostí stanoveného v § 234 ex. ř. pro rozvrh nejvyššího podání v dražbě nemovitostí (§ 128, posl. odst., ex. ř., kde právo rekursu není uvedeno). Stěžovatelka předem uplatňuje, že vymáhající věřitel Josef Z. postupem vymáhané pohledávky Anežce P. pozbyl jakéhokoli práva proti povinnému. Stěžovatelka tu nerozeznává mezi hmotněprávním účinkem postupu a vlivem jeho na exekuční řízení. Postupem se nezměnilo kromě osoby oprávněného nic ani na pohledávce samé, ani na nároku na její zaplacení z výtěžku správy (§§ 1394, 1398, 1407, odst. 2, obč. zák.), pohledávka vymáhaná musí býti přikázána novému věřiteli stejně a v témž pořadí, jako by ji bylo přikázati věřiteli dřívějšímu. Postupnice Anežka P. oznámila postup exekučnímu soudu a předložila postupní listinu, proti jejíž pravosti a proti platnosti postupu nebyla vznesena námitka. Poněvadž u ní jde o hmotněprávní účinek postupu, nemá vlivu na její nárok, že svou pohledávku k rozvrhu nepřihlásila a k rozvrhovému roku se nedostavila. Ustanovení § 9 ex. ř. nemá tu významu, poněvadž platí pro zahájení a vedení exekuce pro jinou osobu, než která jest k tomu podle exekučního titulu oprávněna, má tedy význam formální (procesní) a nelze je rozšiřovati na případ, v němž jde o hmotněprávní účinky postupu pohledávky, které na rozdíl od postupu práva k vedení exekuce nejsou vázány na určitou formu.

Čís. 16043.

Řádný soud není vázán nálezem rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v otázce, do jaké míry jest snížena výdělečná schopnost poškozeného.

Dostává-li poškozený od úrazové pojišťovny vyšší úrazový důchod, než jaký by odpovídal jeho zmenšené výdělečné způsobilosti a možnosti lepšího zaopatření, zjištěné v soudním řízení před řádnými soudy, nelze mu přiznati nárok na náhradu, již se z uvedeného důvodu domáhá na škůdci.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1937, Rv II 535/35.)

Proti žalobě, již se žalobkyně, utrpěvší dne 15. září 1930 úraz, domáhala mimo jiné též odškodnění za zmenšenou výdělečnou způsobilost následkem utrpěného úrazu, namítli žalovaní, že v příčině následků úrazu byla žalobkyně úplně odškodněna důchodem, jež jí poskytuje Úrazová pojišťovna dělnická v B. N i ž š í s o u d y nepřiznaly žalobkyni nárok z dotčeného důvodu, o d v o l a c í s o u d uvedl v otázkách, o něž jde, v d ů v o d e c h: Pro soud není ani rozhodující, ani závazný ná-